

HAUTA-JA MUISTOPATSAITA

Laurell Marble and Granite Works

ON MUUTETTU NO. 416 UNION AVENUE VARRELLE, PORTLAND, OREGON.

Olen laittanut uuden paikan, jonka ylösrakentamiseen on ottanut noin kaksi kuukautta. Hautakivien valmistaminen on jo aljettu, joten voidaan alkaa täyttämään tilauksia ja otetaan uusia. Marmorisia patsaita on varastossani iso määrä ja graniittia saapuu piakkoin.

Entisiä asiamiehiä pyydän ilmoittamaan nykyisen olinpaikkansa, jotka ovat paikkakuntaa muuttaneet, eivätkä ole hintaluetteloa ja kiviänytteitä palauttaneet.

Uusi liikkeenä on voitu järjestää niin että tilaukset voidaan valmistaa pikemmin kuin ennen. Tehkää tilauksenne ajoissa jos haluatte omaisillenne muiston kesän tullen.

KUNNIOITTAEN O. M. LAURELL

LAURELL MARBLE & GRANITE WORKS

416 UNION AVENUE,

PORTLAND, OREGON.

Venäjän pelastamiseksi

Yksi Venäjän tolstoilaisten huomattavimpia edustajia ja Tolstoin elämäkerran kirjottaja Paul Birkoff on laatinut alla seuraavan julistuksen Englannin väestölle, joka on julaisu monissa vapaamielisissä porvarillisissa julkaisuissa siellä ja täällä:

“Unettomien hetkeni ajalla, työssä ja levolla, väkijoukossa ja yksinäisyydessä, lasten kesellä ja auringon lohduttavien säteiden alla, kaikkialla seura minua lakkaamatta hirvää painajainen. Minä näen kokonaisen meren kärsimystä, nälkään nähtävän kansan, vanhoja miehiä, naisia ja lapsia, työläismiehiä ja työläisnaisia parhaassa elämän kukassa, kuluvan ja kaatuvan hirvittävän taudin painostuksen alla — ruuan puutteen ja kaikkien siitä seuraavien hirvittävien seurausten alla. Voimakkaat tulevat heikoiksi ja heikot hiljalleen häipyvät hautaan. Kuopistuneita kasvoja ja heikontuneita lihaksia, ruumiita joiden sielulta on kaikki vastusvoima riistetty ja syösty epätoivoon, näen minä kaikkialla tuijottavan onnettomuuden aikaansaattajaa vastaan. Kaiken muun ohella on raatelevaa nähdä lasten ojentavan hennot kätensä, pyytävän ruokaa ja jäaden vaieten katsomaan eteensä, kun se heiltä kielletään. “Miksi?”

Tämä onnettomuus tapahtuu parhaillaan Venäjällä. Tietoisuus tästä keskeytymättömästi tuhosta on repivä. Mutta on vielä jotakin pahempaa kuin se. On luonnollista ihmiselle, joka ei ole peto, että hän rientää lievittämään puutetta josta hän on tietoinen. Mutta ei ole mitään rajaa sellaisen ihmisen kärsimyksille, joka olisi halukas puutetta poistamaan ja joka hakiessaan syytä voidakseen tuottaa lievitystä, huomaa ettei sillä ole mitään varsinaisia syytä, että ne kivut mitä se tuottaa, ovat pohjattomat. Sellaisen epätoivoisuuden valtaan jouduin minä nähdessäni ne

kärsimykset joiden alaiseksi Venäjän kansan ruumis ja sielu joutuu tuottamatta hyötyä kenellekään.

Venäjä tuottaa miljoonia tonneja viljaa ylitse siitä mitä se kuluttaa. Ennen sotaa se ruokki Eurooppaa. Miksi kärsii se nälkää nykyisin? Miksi on mahdoton kuljettaa viljaa sieltä missä se kasvatetaan sinne missä sitä tarvitaan? Ennen sotaa ei Venäjä omannut riittävästi teknillisesti kehittyntä teollisuutta voidakseen pitää yllä tehokkaita kulkuvälineitä. Paljon koneisto, uutta koneisto, piti tuottaa ulkomailta. Venäjän saarto estää näiden tuottamisen. Kulkuvälineet riippuvat polttoaineista. Saarto estää niiden tuottamisen. Saarto on poistanut Venäjältä naftan ja erottanut sen omasta kivihiilestään. Ainoastaan puut ovat jällellä ja suuren puunpuujouden kuletuskaluston avulla, ei riitä. Polttoainoiden puute pysäyttää teollisuuden koneiston ja teollisuuden koneiston pysäytyessä seisahtuu ja kuivuu koko maan aineellinen ja henkinen elämä. Sellainen teollisuuskoneisto, mikä vielä on käynnissä kärsii rasva-ainoiden puutetta. Saarto on erottanut Venäjän tästä kaikkisista aineista. Näitä ja kylmyyttä lisääntyy. Ei ainoastaan leivän puute, vaan vaatteiden puute, huoneiden ja henkisen ravinnon puute kasvavat. Tämä talvi uhkaa viedä suuren määrän uhreja kylmyyden kautta yksinään. Saarto jatkuu siitä huolimatta yhäti saajien voimien ohjauksesta. “Miksi?”

Venäjällä on ollut vallankumous. Sen seurauksena on syntynyt sovjetihallitus, joka on kestänyt kaksi vuotta. Lännen vallat pitävät sitä kelvottomana hallituksena. “Hävittäkäämme”, sanovat ne, “koko Venäjän kansa sentähden, että se kärsii sellaista hallitusta”. Millä oikeudella, laskelmalla tai johdonmukaisuudella ne näin menettelevät? Minulle sanotaan, että tämän hallituksen propaganda uhkaa myrkyttää Europan ja Amerikan ajatukset, että tämä myrkyttyminen on estettävä. Mutta onko saarto estänyt sitä? Ei! Ne aatteet jotka muodostavat perustuksen nykyisen Venäjän yhteiskunnalliselle rakennukselle ovat ajoja sitten hypänneet saar on ylitse ja levinneet vapaasti ympäri mailman. Te olette padonneet veden kunnnes se on vyyronyt teidän sulkujenne yli alas laaksoon kastellen siellä joka paikan. Ainoastaan avoimen keskustelun ja avoimen menettelyn kautta te voitte sen edelleen levenemisen ehkäistä, jos voitte.

Mutta minä en tahdo puhua kukaan teille häviävän vallan edustajille. Sillä teidän tuomiopäivänne ei ole vielä tullut. Mutta teille työläiset kaikissa maissa ja kaikissa kansoissa minä huudan suuren määrän nimessä: pelastakaa Venäjän kärsivä kansa! Vaatikaa hallituksiltanne sille oikeutta ja lopettakaa tämä kahdenkymmenen vuoden vanha suurista rikoksista suurin, viattomien ihmisten, nälkään näännyttäminen, ainoastaan sentähden, että he ajattelevat toisii kuin mailman valtiat ja tahtoivat sen ajattelevan.

Kannata liikkeitä jotka ilmoittavat Toverissa

Miksi Irlanti on jakautunut?

Poliittisten asiain käsittelijöille jotka ovat Irlannin itsenäisyystaistelua seuranneet, on epäilemättä monta kertaa tullut mieleen kysymys: minkätähden osa Irlannista, Ulsteri, on aina Irlannin itsenäisyyttä vastaan, toisen osan, eteläisen Irlannin, sitä vaatiessa.

Ulsterin, tai pohjoisten kääntien edustaja, Carson, tekee aina parhaansa lyödäkseen alas kaikki yritykset mitä Englannin parlamentissa tehdään itsenäisyyssasian puolesta, ja onpa aika ajottain uhanut syntyä avoin sotakin Ulsterin ja muun Irlannin välillä, ollen vapaaehtoiset joukot kahden puolen aseissa. Pinnalta katsotaan saattaa kysymys näyttää taistelulta kahden uskon lahkon välillä, sillä ulsterilaiset ovat protestantteja ja muualla hallitsevat katololien kirkko täydellisesti. Mutta niin ei ole asia. Uskontokysymyksen näiden Irlannin eri osien välillä on seuraus taloudellisista eroavaisuuksista.

London Daily Heraldissa käsittelee eräs irlantilainen sosialisti tätä kysymystä seuraavaan tapaan: Kaikki sannaetoista vuosisadan alussa oli Ulster Irlannin edistynein osa, taloudellisesti ja henkisesti. Se oli silloin myös Irlannin itsenäisyyssuunnan vahvin edustaja ja kapitalistien selkäranka. Sillä ajalla kun sen taloudellinen kehitys oli tapahtunut, oli se myöskin muuttanut uskonnoltaan protestanttiseksi. Omaisuuden omistajina siellä kuten muuallakin olivat enimmäkseen englantilaiset lordit, mutta sitten alkoi teollisuus nousemaan ja sen mukana nousi irlantilaisten omistama luokka, jonka edut yhdistyivät läheisesti Englannin puolella teollisuutta harjoittavien etuihin. Täten kasvoi yhteys pohjois-Irlannin ja Englannin välillä, samalla kun pyrkimykset eteläisen Irlannin kanssa yhä eristäytyivät. Eteläosassa oli maanviljelys ja siitä läheisesti riippuvat tuotantolaitokset pääelinkeinoina ja kun maa oli suurelta osalta englantilaisten hallussa, jotka hallitsivat sitä mieltäisesti, kohdistui taistelu luonnollisesti kiikkeksi vieraita maanomistajia englantilaisia vastaan. Ne olivat kaikkien kansallisten yritysten tiellä ja niiden takana seisoi Englannin hallitus, antamatta tuumaakaan perään oikeuksiinsa pyrkiville Irlannin talonpojille. Samalla siis kun pohjoisosa edistyi teollisuuslaitosten kautta, jäi eteläosa ennalleen ja siirtolaisuus muuhin maihin, etupäässä Amerikkaan, alkoi oikean kansanvaelluksena.

Seurauksena tästä oli että Ulsterin protestantit, jotka vielä kahdeksannestoista vuosisadan puolivälissä olivat olleet mitä innokkaimpia yhtenäisyyden ja itsenäisyyden edustajia, hyväksyivät v. 1797 kokouksessaan pöytäkirjan, jossa syyttivät mitä raskaimmin eteläosan katololista papistoa. Tästä hetkestä alkoi julkinen tappelu ulsterilaisten ja katololien välillä jota jatkui vielä tänäkin päivänä. Katololaiset syyttivät, että ulsterilaisten pöytäkirjan synnyttäjänä ja heidän katololivastaisen kantansa kihoittajana, on ollut englantilaiset, jotka täten hajottivat Irlannin voimat, voivat sitä hel-

pommin hallita ja siinä on epäilemättä perää. Millään muulla keinolla ei Englanti ole Irlantia milloinkaan hallinnutkaan, kuin sisäisten riitien kautta irlantilaisten omassa keskuudessa. Mutta mahdollista olisi ollut saada ulsterilaisten kantaa muuttamaan itsenäisyyssuuntaa vastaiseksi, ellei sen alueen taloudelliset edut olisi yhdistyneet läheisemmin nousevaan Englannin teollisuuteen ja kauppaan, kuin etelä-Irlannin itsenäisyyttä puuhaavien talonpoikain yrityksiin.

Tämän seikan tähden onkin Irlannissa tänäkin päivänä kaksi jyrkästi eroavaa osaa, toinen joka vaatii itsenäisyyttä, pitäen sitä kaiken toiminnan ja edistuksen ensimmäisenä ehtona, ja toinen osa joka sitä yhtä jyrkästi vastustaa, väittäen että vaan Englannin valtakunnan yhteydessä pysyen voi Irlannin taloudellinen ja kansallinen tulevaisuus tulla taatuksi. Edellinen edustaa suurinta osaa maan asukkaista ja sen köyhempiä väestöä kokonaisuudessaan. Jälkimmäinen edustaa pienempää, mutta varakasta ja, emämaasta saamansa avun tähden, voimakasta irlantilais-englantilaista porvaristoa ja ylimystöä, joka hallitsee Ulsterin teollisuutta.

Suomen työväenluokka valkosen terrorin kynsissä

Viime vuoden joulukuun alkupäivinä pidettiin Tukholmassa Skandinavian maiden työväen kongressi, jossa oli edustettuina noin 300,000 työläistä ja jossa kongressissa suomalaisina kutsuvieraina olivat saapuvilla Tukholmassa oleskelevat toverit Artturi Usenius ja E. Gylling. Kongressin yhteydessä toimeenpannussa illanvietossa pidettiin useita innostavia puheita mailman vallankumouksesta ja työväestön suhtautumisesta siihen. Suomen kysymystään ei siellä unohdettu. Suomen työväenluokan kohtalosta valkoisen terrorin kynsissä puhui ruotsalainen tov. J. Hedberg, joka on Ruotsin vasemmistöjärjestöjen perustajan Suomen punaisten pakolaisten avustuskomitean sihteeri. Puhe, joka oli otettu vastaan myrskyisillä suosionosoituksilla, sisälsi Tukholmassa ilmestyvän “Politiken” lehden selostuksen mukaan seuraavaa:

Aihe, olot valkoisen terrorin Suomessa, jota puhuja halusi kosketella, oli perusteeltaan liian vähän tunnettu, joten siitä sen vuoksi olisi paljon puhuttavaa. Suomessa ollaan sokeita historian todisteluille sekä sille, että ajanjakso vaihtelevat. Ei käsitä, ettei porvarien etuoikeutettu yhteiskunnallinen asema ole mikään pyhä ja pysyvä. Valkoinen Suomi on lähetetty mailmalle valheen komissarioita, joiden toimena on ollut “valkoisen” terroristien puhtaaksi peseminen. Ei se oikein vetele, mutta tarmokkaasti ne työskentelevät. Ja käsi kädessä näiden valehtelijain kanssa kulkevat viiranomaiset tässä maassa, jotka auliisti heittävät ulos tänne pannaista punaisia, mutta jotka valkoisten valheisiin suhtautuvat käsittämättömällä, hyväntahtoisella suopeudella. Suomessa harjoitetaan tätä nykyä hämmästyttävän törkeitä ja järjestelmällistä vainoaamista

ja vangitsemisia kaikkiin niihin henkilöihin nähden, joiden epäillään suosivan vallankumousta. Keino, jota siinä m.m. käytetään on provokatsioni. Provokatsionin ohella sen moninaisissa halveksittavissa muodoissa käyttävät porvarit terroria punaisten hävittämiseksi. Vankilatal ja vankileirit ovat tulleet tuhansien haudoiksi ja sellaisten kauhujen tantereeksi, joita ei voi sanoa kertoa.

Mutta jos valkoisten kovat korot ovatkin tätä nykyä talanneet Suomen työväestön lokaan, niin älköön uskottako, että se aikoo lojua siinä ja suudella sortajansa jalkoja ijan-kaikkisesti. Jo nyt on luomatavissa työväestön kokoontumista otellun jälkeen ja sen pyrkimistä taisteluun tielle; se on onnistunut vähitellen palauttamaan työväen linnoja, uudesti järjestämään yhdistystyötään, joka aina on ollut Suomen luokkataistelun elinhermona. Kaikista päättäen ei tule kulumaan pitkäaikään aikaa, kun Suomen

työväenluokka on siihen määrin koonnut itsensä, että se uudelleen uskaltaa antaa osansa mailman vallankumoukselle.

GASOLININ HINTA KÖHÖNTYI SENTIN.

New York, 14 p. tammi. — Standard Oil Co., New Yorkista, kohotti tänään gasoliinin hintaa 1 sentin gallonaa kohden. Tukkuhinta on 26½ senttiä gallonaa.

ANKARA MYRSKY RIEHUNUT EUROPASSA

Lontoo, tammi. 15 p. — Daily Mailin Ostenden-kirjeenvaihtaja tiedottaa, että belgialaisen postihöyryn ollessa viime sunnuntai matkalla Doverista Ostenden, viisi sen matkustajista heitti raju tuulenpuuska mereen. Merenkäynti oli niin ankara, että heidän pelastamistään ei voitu ajatellakaan. Useat laivan 179:stä matkustajasta tär-

Toveri jokaiseen työläiskotiin!

vääntyivät matkalla. Myrsky riehui pitkin Atlantin rannikkoa kolme päivää yhtämittaa tehden suuria vaurioita monissa paikoissa.

THOMAS LOWELL, KELLOSEPPÄ
204 I. N. VAN NUYS BLDG.
Phone 64969
Los Angeles, Cal.

Phone Brk. 1778 — 2312—9th St.
Kunnollisilla tavaroilla ja kohtuullisilla hinnoilla suosittelen
RUOKATAVARA-KAUPPAANI
aina lisääntyvän ostajakuntani suosioon, W. Berkeleyssä, California, 2312—9th St.
A. J. Wirta, omist.
Maksan katuvaunukyydin etäisimmille ostajille.

RAHANLÄHETTÄJILLE!

Me emme ilmoita dollarihintoja, joita emme maksa. Me aina maksamme kansalaisillemme kunakin päivänä Suomen Pankin virallisen myyntikurssin. Niinmuodoin saatte dollareista

Korkeimman hinnan

Yllämainittua tapaa seuraten me maksoimme dollarista			
Smk.	Smk.	Smk.	Smk.
\$33.00	\$32.90	\$32.90	\$32.90
Tammik. 7 p.	Tammik. 8 p.	Tammik. 8 p.	Tammik. 9 p.

Lähetyskustannukset 25 senttiä postiteitse, \$3,50 sähköiteitse.

Lähetäessänne rahanne meidän kauttamme

AUTATTE SAMALLA KOTIMAATTANNE,

siillä dollarinne käytetään täällä ainoastaan Suomeen menevien tavaroiden ostoon. Liikkeemme on todellisesti suurin suomalainen pankkilike Amerikassa. Takeena toimistamme on, paitsi pääomaamme ja vararahastoamme, \$65,000,

Suomen Osuuskauppojen Keskuskunta r. l.,
ainoa asiamiehemme Suomessa. Sen omaisuus on

YLI 60 MILJOONAA MARKKAA

Keskuskunnan kannattajajoukko, lähes puolet koko Suomen väkiluvusta ja niiden joukosta varmasti joku teidänkin omaisistanne, kuluttaa Keskuskunnan hankkimia elintarpeita ja kulutustavaroita. He saavat suoranaisen hyödyn niistä dollareista, jotka lähettätte meidän kauttamme.

Vastaanotamme myös **Rahoja Talletustilille** joille myönämme **5 Pros. Korkoa**

Kunnioittaen
HELANDER & NEKTON
PRIVATE BANKERS,
Woolworth Building, Room 1104. 233 Broadway, New York City.

Sydämen surulla ilmoitan että tuonon kolikko käsi tempsi pois rakastetun vaimoni
Elüsa Jussilan
(o. s. Similä)
Sairastettuaan toista vuotta keuhkotautia kuoli Mountain View Sanatorium sairaalassa Tacoma, Wash., 2 p. tammi. 1920, 38 vuoden ja 7 kuun vanhana. Vainaja oli syntynyt Suomessa Laihin pitäjässä Perälän kylässä, Vaasan läänissä 1881. Häntä lähinnä jäi suremaan minä hänen miehensä kuuden lapsen kanssa; neljä veljeä tässä maassa, sekä lukuisia sukulaisia ja tuttavapiiri Suomessa ja tässä maassa.
TUOMAS JUSSILA ja LAPSET
Adna, Wash.
Nyt kuljen murhiemillä orpolapsieni kanssa. Elon kylmällä myrskytyllä äidin lempeää lämpöä vailla.
Kun me suureksi kasvatetaan ja eloa alamme ymmärtää, niin hautakunnallises riennetään, — sinne kyyneleet vierähtää mustaan — mustaan multa.
—Puoliso ja lapset.